

gang arbejdsulykkerne steg? Eller blev de gennemført sammen med SF og Enhedslisten i den periode, hvor arbejdsulykkerne var begyndt at falde – alt for lidt, alt for lidt, men var begyndt at falde?

Formanden:

Jeg kan oplyse, at den debat, der er i gang for øjeblikket, egner sig fortrinligt til udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til fru Lene Garsdal: Næh, vi har ikke nogen planer om at afskaffe APV. Vi har talt om at gøre det så enkelt som overhovedet muligt.

Til hr. Søndergaard: Jamen altså, det er jo manipulation, når man siger, som hr. Søndergaard gør. Jeg taler om regeringens samlede levetid, og man må da gå ud fra, at det mere er regeringen, der har regeret, end det har været Enhedslisten. Men det kan jo være, at vi skulle spørge de socialdemokratiske ordførere, om man er enig i den analyse, for jeg er ikke helt sikker på, at man vil overlade hele æren til Enhedslisten.

Det er klart, at der er forskellige årsager til, at antallet af ulykker og skader går op og ned, og noget af det hænger naturligvis også sammen med, hvor mange der er i beskæftigelse, og hvor mange nye der lige er kommet ind.

Men det, der har været budskabet for mig i dag, har været, at det er svært at se en sammenhæng mellem, at man har indført de her forskellige bureaukratiske ting – ikke certifikatet, det er jo kommet til meget sent, men andre bureaukratiske tiltag – og så, at der faktisk er sket et fald.

Så vi vil gerne gøre det på en anden måde. Vi tror på, at man i højere grad kan appellere til virksomhederne og samtidig overlade det til parterne, sådan som vi jo har haft en lang tradition for at gøre. Men så er det klart, at hvis loven ikke overholdes, og hvis regler brydes, skal der selvfølgelig falde en hård straf, og sådan vil det også være i denne regering.

Formanden:

Hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Det er jo første skridt i dag på vejen til en deregulering af hele incitamentspakken, vi går i gang med, altså en afregulering af hele den store pakke, som vi fik vedtaget, som hr. Søren Søndergaard ganske rigtigt sagde, sammen med SF

og Enhedslisten. Det var dengang, vi endnu havde et arbejdsmiljø. »Progressivt flertal« kaldte vi os med kun 1 stemmes flertal her i Folketinget.

Hvor er det i virkeligheden brandærgeligt at se på, at man skal bruge fredagen her på afregulering og deregulering. Det er jo regeringen, der fremsætter forslaget, men det ødelægger éns gode humør, vil jeg gerne sige.

Forskere udtalte faktisk, da vi gennemførte denne her ordning – det var ledende forskere, og det er ikke noget, vi har fundet ud af selv – at det her var det største fremskridt i 30 år, siden vi fik arbejdsmiljøloven. Og det er så det, vi er begyndt at afregulere nu, det, vi er begyndt at afvikle, og det er brandærgeligt, som jeg sagde.

Men hvis vi ser det i en sammenhæng med noget af det, der skal behandles senere, afskaffelse af BST-ordningen, forsøg på at ændre på APV, altså arbejdspladsvurderingerne på små virksomheder – for det er jo nemlig sådan, at arbejdspladsvurderingerne forsøgte regeringen at afskaffe, men det kunne den ikke, fordi de var et led i et EF-direktiv og en dom, der faldt ved EF-Domstolen, ellers var det også lykkedes for den – så må vi sige, at det er nogle sørgelige dage for menneskene ude på arbejdspladserne i øjeblikket.

Vi plejer jo at sige, vi har tre former for virksomheder, når vi taler om arbejdsmiljø: Vi har dem, der både kan og vil, og der skal også herfra udtrykkes en stor anerkendelse over for dem. Så har vi kategori 2-virksomhederne, det er så dem, som gerne vil, men ikke kan; de skal have noget hjælp. Og så har vi dem, der hverken vil eller kan. For dem er det dårlige arbejdsmiljø et konkurrenceparameter.

Men problemet er jo i virkeligheden, at det er medarbejderne derude, der betaler prisen for det dårlige arbejdsmiljø, og det var dem, vi gerne ville gøre en særlig indsats for, således at de, der hverken kunne eller ville, kom til at betale noget mere, og det eneste redskab, de her mennesker forstår, er i virkeligheden økonomiske incitament. Den erkendelse var vi kommet til efter mange år med Branchearbejdsmarkedsrådet og en hel masse andre ting, hvor vi kunne se, at en tredjedel af arbejdsmarkedet var ladet tilbage til sig selv.

Kl. 16.00

Derfor var det så væsentligt for os at få gennemført denne her pakke, og derfor var det også sådan et stort fremskridt. Men man må sige, at det så er det, vi nu fuldstændigt begynder at af-